

DEN SKYLDIGE – KRIVNJA (2018)

Režija: Gustav Moller

Scenarij: Emil Nygaard Albertsen, Gustav Moller

Kamera: Jasper Spanning

Produkcija: Nordisk Film, Danska

Trajanje: 85 minuta

.....pustila sam zmije iz njegove utrobe i on je konačno prestao plakati. Bol je napokon minula. Sada može mirno usnuti - rekla je Iben.

Psihološki triler Gustava Mollera **Krivnja** propitkuje ljestvicu iskrivljenja moralnih vrednota pojedinca u rasponu od negacije osobne odgovornosti za zločin do njegovog otriježnjenja i iskupljenja.

Film tematizira isječak iz života policijskog službenika Asgera Holma (**Jakob Cedergren**), suspendiranog s pozoričkog radnog mjesta radi sumnje na protupravnu uporabu vatrenog oružja. Dok čeka suđenje, Asger rutinski odrađuje poslove koordinatora hitnih telefonskih poziva ugroženih građana. Zaprima ih, identificira pozivatelja, detektira ugrozu i o tome obavještava pokretne policijske jedinice. Frustriran radi predstojećeg suđenja, Asger je prema sugovornicima netrpeljiv, neobziran i isključiv . Glavna mu je preokupacija kako se nekažnjeno izvući na sudu te smišlja lažiranje iskaza i u tu situaciju sebično uvlači prijatelja koji će za njega neistinito svjedočiti.

No, telefonski poziv žene imenom Iben (**Jessice Dinnage**), koja tvrdi da je oteta iz obiteljskog doma u kojem je ostalo dvoje nezbrinute djece, Asgera budi iz zaokupljenosti svojim problemom i pokreće na grozničavu akciju spašavanja ugroženih života. Od čovjeka izjedene krivnjom, koji bježi od odgovornosti za oduzimanje jednog života, on postaje gorljivi borac za spas drugih. Pritom doživljava duhovnu preobrazbu, suočenje i obračunavanje s osobnom moralnom devijantnošću.

Radnja filma postavljena je u skućeni, zatamnjeni prostor policijskog ureda. Kamera je statična i kadrirana u polukrupni i krupni plan s mnogo detalja. Gledateljevo oko zaljepljeno je za lice i torzo glavnog glumca. Dugi kadrovi prate mikromimiku lica i bilježe svaku promjenu položaja tijela, čime vješto uvlače gledatelja u proces postupne psihološke premetnje glavnog lika.

Zvučna kulisa je pojednostavljena i ogoljena. Telefonski glasovi su bez fizičkog obličja, ali snažne vokalne i emocionalne nadgradnje pa time oživljeni i u aktivnom odnosu s

gledateljem. Stresnost radnje podcrtana je iscrpljujućim zvonjavama telefona i ponavljajućim krupnim planom crvenog signalnog svjetla koje ritmički bljeska na svaki novi hitni poziv.

Gledateljeva napetost raste s ubrzanjem zvonjave i sa značajkim nijansiranjem glumačke interpretacije rastuće psihičke tenzije glavnih protagonista.

Promišljenim izmjenama filmskih postupaka, režiser istodobno fokusira gledatelja na glavnu i podtekstnu radnju. Prva je izvan očista i vođena je zvukom. Njome režiser angažira gledateljeve kognitivne sposobnosti dok se drugom, krupnim kadrom i zumiranjem fizionomije lica i bliskog mu okruženja, okomito usjeca u psihologiju glavnog lika. Moller to čini takvom vještinom da gledatelja, u konačnici, ostavlja u dvojbi jasnog moralnog raspoznavanja žrtve od njenog spasitelja. Biranim filmskim jezikom uspeva otvoriti prostor za posve individualizirani, multiakceptni doživljaj nekoliko ljudskih sudbina istodobno umreženih u jedan, po sve njih, fatalni događaj.

Krivnja je film ispričan minimalističkim filmskim jezikom s maksimalnim žanrovskim učinkom.

Triler bez kapljice krvi no bogate mentalne prokrvljenosti.

Za projekt Filmski kritičari 54+ napisala

Višnja Bunata Blagović